

บทที่ ๓

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยมีจุดมุ่งหมายที่จะสำรวจวิธีการที่ครูใช้ในการแก้พฤติกรรมที่เป็นปัญหาของนักเรียน และตรวจสอบอิทธิพลของตัวแปรเพศ ตัวแปรวุฒิ และตัวแปรประสบการณ์ของการเป็นครูต่อการใช้วิธีแก้พฤติกรรมที่เป็นปัญหา

กลุ่มตัวอย่าง เป็นครู ๒๔ โรงเรียน จำนวน ๒๓๙ คน สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนครปฐม

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังต่อไปนี้ คือ

๑. วิเคราะห์วิธีการที่ครูใช้ในการแก้พฤติกรรมที่เป็นปัญหาในแต่ละวิธี
๒. วิเคราะห์วิธีการแก้พฤติกรรมที่เป็นปัญหาของครูที่มีเพศต่างกัน
๓. วิเคราะห์วิธีการแก้พฤติกรรมที่เป็นปัญหาของครูที่มีวุฒิต่างกัน
๔. วิเคราะห์วิธีการแก้พฤติกรรมที่เป็นปัญหาของครูที่มีประสบการณ์ของการเป็นครูต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

๑. วิเคราะห์วิธีการที่ครูใช้ในการแก้พฤติกรรมที่เป็นปัญหาในแต่ละวิธี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒ ความถี่ และร้อยละ ของครูที่ใช้วิธีการแก้พฤติกรรมที่เป็นปัญหาในแต่ละวิธี

อันดับที่	พฤติกรรมที่เป็นปัญหา	วิธีแก้พฤติกรรมที่เป็นปัญหา				
		วิธีที่ ๑	วิธีที่ ๒	วิธีที่ ๓	วิธีที่ ๔	วิธีที่ ๕
		f	f	f	f	f
๑	ลองทีกับครู	๖๔	๙๘	๒๔	๕๒	๐
๒	หนีเรียน	๕๓	๘๗	๒๐	๗๘	๑
๓	ไม่สนใจที่ครูสอน	๒๓	๑๖๓	๒๓	๒๙	๑
๔	ทำตัวเด่น	๑๘	๑๐๕	๕๒	๖๓	๑
๕	ไม่ส่งการบ้าน	๑๐๒	๔๗	๒๘	๖๑	๑
๖	หลับในชั้นเรียน	๓๖	๖๔	๒๔	๑๑๓	๑
๗	รับประทานขนมในห้องเรียน	๓๖	๑๑๒	๓๖	๕๔	๑
๘	ขาดเรียนบ่อย ๆ	๑	๔๕	๑๒	๑๗๗	๔
๙	รังแกเพื่อน	๑๒๔	๕๒	๒๖	๓๗	๐

ตารางที่ ๒ (ต่อ)

อันดับที่	พฤติกรรมที่เป็นปัญหา	วิธีแก้พฤติกรรมที่เป็นปัญหา				
		วิธีที่ ๑	วิธีที่ ๒	วิธีที่ ๓	วิธีที่ ๔	วิธีที่ ๕
		f	f	f	f	f
๑๐	ลอกการบ้าน	๓๒	๘๘	๑๖	๑๐๒	๑
๑๑	แย่งกันตอบ	๔	๑๔๑	๑๙	๖๙	๖
๑๒	คุยกันขณะที่ครูสอน	๑๗	๑๖๑	๓๑	๒๘	๒
๑๓	ทำผิดระเบียบการสอบ	๒๕	๙๔	๗๘	๔๐	๒
๑๔	ลักขโมย	๖๐	๗๘	๒๔	๗๔	๓
๑๕	เงินการพนัน	๑๓๐	๓๙	๒๓	๔๖	๑
๑๖	ติดยาเสพติด	๓	๓๐	๑๕	๑๘๓	๘
๑๗	ฝ่าฝืนระเบียบการแต่งกาย ของโรงเรียน	๔๘	๘๓	๓๐	๗๘	๐
๑๘	ทำลายทรัพย์สินสมบัติของ โรงเรียน	๑๑๕	๖๒	๒๖	๓๖	๐

ตารางที่ ๒ (ต่อ)

อันดับที่	พฤติกรรมที่เป็นปัญหา	วิธีแก้พฤติกรรมที่เป็นปัญหา				
		วิธีที่ ๑	วิธีที่ ๒	วิธีที่ ๓	วิธีที่ ๔	วิธีที่ ๕
		f	f	f	f	f
๑๙	พูดโกหก	๖๔	๖๘	๓๔	๗๑	๒
๒๐	นั่งเรียนในชั้นไม่ถูกกัน	๘	๑๔๔	๒๐	๖๖	๑
๒๑	มาโรงเรียนสาย	๓๔	๘๘	๑๑	๑๐๒	๒
๒๒	นั่งเหม่อลอยในขณะที่เรียน	๙	๓๒	๙	๑๔๖	๓
๒๓	แหย่เพื่อน	๖๖	๑๒๙	๑๙	๒๘	๑
๒๔	กล่าวคำหยาบ	๒๑	๑๕๒	๑๙	๙๘	๓
๒๕	ขี้สาว	๑๘	๘๐	๓๓	๑๐๖	๒
๒๖	ขี้อาย	๒	๓๓	๙	๑๘๙	๖
๒๗	วิวาทต่อสู้กันในห้องเรียน	๑๕๖	๒๘	๒๒	๓๓	๐

ตารางที่ ๒ (ต่อ)

อันดับที่	พฤติกรรมที่เป็นปัญหา	วิธีแก้พฤติกรรมที่เป็นปัญหา				
		วิธีที่ ๑	วิธีที่ ๒	วิธีที่ ๓	วิธีที่ ๔	วิธีที่ ๕
		f	f	f	f	f
๒๘	สูบบุหรี่	๑๐๒	๕๒	๒๐	๖๔	๑
๒๙	เอาเปรียบเพื่อน	๑๑	๑๒๖	๕๒	๔๙	๑
๓๐	ขบให้เมื่อเพื่อนทำผิด	๑๘	๑๕๒	๒๔	๔๓	๒
	รวม	๑๔๐๑	๒๖๗๐	๗๗๗	๒๒๖๕	๕๗
	ร้อยละ	๑๙.๕๔	๓๗.๒๔	๑๐.๘๔	๓๑.๕๙	.๗๙

จากตารางที่ ๒ สรุปได้ว่า ครูในกลุ่มตัวอย่าง เลือกใช้วิธีการแก้ปัญหาตามลำดับมาน้อย ดังนี้ คือ ๑. วิธีการทำโทษทางวาจา ร้อยละ ๓๗.๒๔ ๒. วิธีการแก้ปัญหาโดยการไม่ทำโทษ ร้อยละ ๓๑.๕๙ ๓. วิธีแก้ปัญหาด้วยการทำโทษทางกาย ร้อยละ ๑๙.๕๔ ๔. วิธีการแก้ปัญหาด้วยการทำโทษทางสังคม ร้อยละ ๑๐.๘๔ และ ๕. ไม่แก้ปัญหาร้อยละ .๗๙

๒. วิเคราะห์วิธีการแก้พหุคูณที่มีเป็นปัญหาของครูที่มีเพศต่างกัน

ตารางที่ ๓ ค่า χ^2 ของวิธีการแก้พหุคูณที่มีเป็นปัญหาของครูที่มีเพศต่างกัน

อันดับที่	พหุคูณ ที่เป็นปัญหา	เพศ	วิธีแก้พหุคูณที่เป็นปัญหา				
			วิธีที่ ๑	วิธีที่ ๒	วิธีที่ ๓	วิธีที่ ๔	วิธีที่ ๕
			f	f	f	f	f
๑	ลองดีกับครู	ชาย	๒๗	๓๔	๔	๑๔	๐
		หญิง	๓๖	๖๔	๑๖	๓๔	๐
๒	หนีเรียน	ชาย	๒๗	๓๓	๔	๒๔	๐
		หญิง	๒๔	๕๔	๑๔	๕๖	๐
๓	ไม่สนใจที่ครูสอน	ชาย	๑๑	๕๒	๗	๑๔	๑
		หญิง	๑๓	๓๑๐	๑๓	๑๔	๐
๔	ทำตัวเด่น	ชาย	๘	๔๑	๑๗	๒๓	๐
		หญิง	๘	๖๓	๓๔	๔๑	๒
๕	ไม่สั่งการบ้าน	ชาย	๓๖	๑๘	๑๐	๒๕	๐
		หญิง	๖๗	๒๖	๑๘	๓๘	๑
๖	หลับในชั้นเรียน	ชาย	๑๖	๒๖	๑๑	๓๖	๐
		หญิง	๒๑	๓๗	๑๖	๗๖	๐

ตารางที่ ๓ (ต่อ)

อันดับที่	พฤติกรรม ที่เป็นปัญหา	เพศ	วิธีแก้พฤติกรรมที่เป็นปัญหา				
			วิธีที่๑	วิธีที่๒	วิธีที่๓	วิธีที่๔	วิธีที่๕
			f	f	f	f	f
๗	รับประทานขนมใน ห้องเรียน	ชาย หญิง	๑๒ ๒๓	๔๑ ๗๒	๑๖ ๒๓	๑๙ ๓๒	๑ ๐
๘	ขาดเรียนบ่อย ๆ	ชาย หญิง	๐ ๑	๑๗ ๒๗	๖ ๕	๖๕ ๑๑๔	๑ ๓
๙	รังแกเพื่อน	ชาย หญิง	๔๖ ๗๖	๑๘ ๓๔	๘ ๑๘	๑๗ ๒๒	๐ ๐
๑๐	ลอกการบ้าน	ชาย หญิง	๑๒ ๑๙	๓๖ ๕๐	๗ ๑๐	๓๔ ๗๑	๐ ๐
๑๑	แย่งกันตอบ	ชาย หญิง	๕ ๕	๕๑ ๙๖	๘ ๑๑	๓๓ ๓๗	๓ ๒
๑๒	คุยกันขณะที่ครูสอน	ชาย หญิง	๕ ๑๕	๕๔ ๑๐๒	๑๖ ๑๗	๑๒ ๑๖	๓ ๐

ตารางที่ ๓ (ต่อ)

อันดับที่	พฤติกรรม ที่เป็นปัญหา	เพศ	วิธีแก้พฤติกรรมที่เป็นปัญหา				
			วิธีที่๑	วิธีที่๒	วิธีที่๓	วิธีที่๔	วิธีที่๕
			f	f	f	f	f
๑๓	ทำผิดระเบียบการสอบ	ชาย	๑๐	๓๖	๒๔	๑๗	๒
		หญิง	๖	๕๕	๕๕	๓๔	๐
๑๔	ลักขโมย	ชาย	๒๖	๑๔	๑๖	๒๖	๒
		หญิง	๓๔	๕๔	๑๐	๕๑	๑
๑๕	เล่นการพนัน	ชาย	๕๓	๑๒	๖	๑๘	๐
		หญิง	๗๕	๒๕	๑๘	๓๑	๑
๑๖	ติดยาเสพติด	ชาย	๒	๑๒	๗	๖๒	๖
		หญิง	๑	๑๗	๘	๑๒๒	๒
๑๗	ฝ่าฝืนระเบียบการ แต่งกายของโรงเรียน	ชาย	๒๓	๓๑	๑๐	๒๔	๐
		หญิง	๒๗	๔๒	๑๔	๕๒	๐
๑๘	ทำลายทรัพย์สินสมบัติ ของโรงเรียน	ชาย	๔๓	๑๔	๑๒	๑๔	๐
		หญิง	๗๐	๔๓	๑๔	๒๓	๐

ตารางที่ ๓ (ต่อ)

อันดับที่	พฤติกรรม ที่เป็นปัญหา	เพศ	วิธีแก้พฤติกรรมที่เป็นปัญหา				
			วิธีที่๑	วิธีที่๒	วิธีที่๓	วิธีที่๔	วิธีที่๕
			f	f	f	f	f
๑๙	พูดโกหก	ชาย	๒๑	๒๑	๑๗	๒๙	๑
		หญิง	๔๒	๔๖	๑๘	๔๒	๒
๒๐	นักเรียนในชั้นไม่ ถูกกัน	ชาย	๓	๕๐	๑๐	๒๕	๑
		หญิง	๖	๙๑	๑๒	๔๑	๐
๒๑	มาโรงเรียนสาย	ชาย	๑๗	๓๓	๕	๓๓	๑
		หญิง	๑๗	๕๕	๗	๗๐	๑
๒๒	นั่งเหม่อลอยในขณะ- เรียน	ชาย	๓	๒๙	๘	๔๘	๑
		หญิง	๖	๔๑	๒	๙๙	๒
๒๓	แหย่เพื่อน	ชาย	๑๘	๔๙	๙	๑๓	๐
		หญิง	๔๙	๗๖	๙	๑๕	๑
๒๔	กล่าวคำหยาบ	ชาย	๖	๕๓	๖	๒๒	๒
		หญิง	๑๖	๙๘	๗	๒๘	๑

ตารางที่ ๓ (ต่อ)

อันดับที่	พฤติกรรม ที่เป็นปัญหา	เพศ	วิธีแก้พฤติกรรมที่เป็นปัญหา				
			วิธีที่ ๑	วิธีที่ ๒	วิธีที่ ๓	วิธีที่ ๔	วิธีที่ ๕
			f	f	f	f	f
๒๕	ขู่สาว	ชาย	๘	๒๘	๑๓	๕๐	๐
		หญิง	๑๑	๕๐	๒๑	๖๖	๒
๒๖	ขี้อาย	ชาย	๑	๑๕	๕	๖๗	๑
		หญิง	๕	๑๗	๕	๑๒๑	๓
๒๗	วิวาทต่อสู้กันในห้องเรียน	ชาย	๖๐	๑๐	๙	๑๐	๐
		หญิง	๙๖	๑๗	๑๔	๒๓	๐
๒๘	สูบบุหรี่	ชาย	๔๖	๑๔	๘	๒๐	๑
		หญิง	๕๖	๓๗	๑๔	๔๓	๐
๒๙	เอาเปรียบเพื่อน	ชาย	๕	๔๑	๒๔	๑๙	๐
		หญิง	๗	๘๖	๒๔	๓๒	๑
๓๐	ชอบโท้เมื่อเพื่อนทำผิด	ชาย	๘	๕๓	๙	๑๙	๐
		หญิง	๑๐	๙๗	๑๗	๒๔	๒
	รวม	ชาย	๕๕๖	๔๓๖	๓๑๘	๘๓๓	๒๗
		หญิง	๘๔๓	๑๖๙๒	๔๗๐	๑๕๖๘	๒๗

$$X^2 = ๑๕.๘๐๘๖ **$$

**

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

จากตารางที่ ๓ สรุปได้ว่า ครูเพศชาย กับครูเพศหญิง ใช้วิธีการแก้พฤติกรรมที่เป็น
ปัญหาของนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๓. วิเคราะห์วิธีการแก้พหุคูณที่เป็นปัญหาของครูที่มีวุฒิต่างกัน

ตารางที่ ๔ ค่า x^2 ของวิธีการแก้พหุคูณที่เป็นปัญหาของครูที่มีวุฒิต่างกัน

อันดับที่	พหุคูณ ที่เป็นปัญหา	วุฒิทางการศึกษา	วิธีแก้พหุคูณที่เป็นปัญหา				
			วิธีที่ ๑	วิธีที่ ๒	วิธีที่ ๓	วิธีที่ ๔	วิธีที่ ๕
			f	f	f	f	f
๑	ลองดีกับครู	ตั้งแต่อนุพริตญาลงไป	๓๐	๔๒	๒๑	๗	๐
		ตั้งแต่ปริญญาศรีขึ้นไป	๓๐	๔๖	๑๔	๓๘	๐
๒	หนีเรียน	ตั้งแต่อนุพริตญาลงไป	๒๖	๔๐	๖	๒๘	๐
		ตั้งแต่ปริญญาศรีขึ้นไป	๒๔	๔๘	๑๓	๕๓	๑
๓	ไม่สนใจที่ครูสอน	ตั้งแต่อนุพริตญาลงไป	๑๓	๗๕	๕	๗	๐
		ตั้งแต่ปริญญาศรีขึ้นไป	๑๒	๘๕	๑๕	๒๖	๑
๔	ทำตัวเด่น	ตั้งแต่อนุพริตญาลงไป	๑๐	๔๘	๒๐	๒๐	๒
		ตั้งแต่ปริญญาศรีขึ้นไป	๖	๕๓	๓๗	๔๓	๐
๕	ไม่ส่งการบ้าน	ตั้งแต่อนุพริตญาลงไป	๔๔	๒๐	๑๐	๒๕	๑
		ตั้งแต่ปริญญาศรีขึ้นไป	๕๘	๒๕	๑๗	๓๘	๐
๖	หลับในชั้นเรียน	ตั้งแต่อนุพริตญาลงไป	๒๔	๒๘	๑๑	๓๗	๐
		ตั้งแต่ปริญญาศรีขึ้นไป	๑๒	๓๕	๑๔	๗๗	๑

ตารางที่ ๔ (ต่อ)

อันดับที่	พฤติกรรม ที่เป็นปัญหา	วิถีทางการศึกษา	วิธีแก้พฤติกรรมที่เป็นปัญหา				
			วิธีที่ ๑	วิธีที่ ๒	วิธีที่ ๓	วิธีที่ ๔	วิธีที่ ๕
			f	f	f	f	f
๗	รับประทวนขนม ในห้องเรียน	ตั้งแต่อนุปรุญตกลงไป	๑๙	๔๙	๑๓	๒๐	๐
		ตั้งแต่ปรับญัตติขึ้นไป	๑๑	๖๖	๒๙	๓๒	๑
๘	ขาดเรียนบ่อย ๆ	ตั้งแต่อนุปรุญตกลงไป	๒	๒๐	๗	๗๐	๑
		ตั้งแต่ปรับญัตติขึ้นไป	๐	๒๑	๕	๑๑๐	๓
๙	รังแกเพื่อน	ตั้งแต่อนุปรุญตกลงไป	๕๒	๒๓	๑๐	๑๕	๐
		ตั้งแต่ปรับญัตติขึ้นไป	๖๙	๓๑	๑๖	๒๔	๐
๑๐	ลอกการบ้าน	ตั้งแต่อนุปรุญตกลงไป	๑๙	๓๕	๗	๔๐	๐
		ตั้งแต่ปรับญัตติขึ้นไป	๑๒	๕๑	๑๑	๖๕	๐
๑๑	แย่งกันตอน	ตั้งแต่อนุปรุญตกลงไป	๒	๖๐	๖	๒๙	๕
		ตั้งแต่ปรับญัตติขึ้นไป	๓	๗๙	๑๓	๔๕	๑
๑๒	คุยกันขณะ ครูสอน	ตั้งแต่อนุปรุญตกลงไป	๑๑	๖๐	๑๕	๑๒	๒
		ตั้งแต่ปรับญัตติขึ้นไป	๙	๙๖	๑๙	๑๖	๑

ตารางที่ ๔ (ต่อ)

อันดับที่	พฤติกรรม ที่เป็นปัญหา	วุฒิทางการศึกษา	วิธีแก้พฤติกรรมที่เป็นปัญหา				
			วิธีที่๑	วิธีที่๒	วิธีที่๓	วิธีที่๔	วิธีที่๕
			f	f	f	f	f
๑๓	ทำผิดระเบียบ การสอบ	ตั้งแต่อนุปริญาลงไป ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป	๑๓ ๔	๓๙ ๔๙	๓๓ ๕๗	๑๕ ๒๗	๐ ๒
๑๔	ลักขโมย	ตั้งแต่อนุปริญาลงไป ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป	๒๘ ๓๓	๓๗ ๓๖	๑๓ ๑๒	๒๑ ๕๖	๑ ๒
๑๕	เล่นการพนัน	ตั้งแต่อนุปริญาลงไป ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป	๕๖ ๗๑	๑๘ ๑๙	๑๒ ๑๒	๑๔ ๓๖	๐ ๑
๑๖	หิทยา เสพติด	ตั้งแต่อนุปริญาลงไป ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป	๒ ๑	๑๓ ๑๗	๑๑ ๔	๗๑ ๑๑๒	๓ ๕
๑๗	ฝ่าฝืนระเบียบ การแต่งกาย ของโรงเรียน	ตั้งแต่อนุปริญาลงไป ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป	๒๔ ๑๖	๓๓ ๔๔	๑๕ ๒๖	๒๘ ๔๘	๐ ๐
๑๘	ทำลายทรัพย์สิน สมบัติของ โรงเรียน	ตั้งแต่อนุปริญาลงไป ตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป	๔๔ ๖๔	๒๗ ๓๔	๑๐ ๑๗	๑๔ ๒๔	๐ ๑

ตารางที่ ๔ (ต่อ)

อันดับที่	พฤติกรรม ที่เป็นปัญหา	วิธีการทางการศึกษา	วิธีแก้พฤติกรรมที่เป็นปัญหา				
			วิธีที่๑	วิธีที่๒	วิธีที่๓	วิธีที่๔	วิธีที่๕
			f	f	f	f	f
๑๙	พูดโกหก	ตั้งแต่อนุปรโยชลงไป ตั้งแต่ปรีชญาตรีขึ้นไป	๓๑ ๓๒	๒๙ ๓๕	๑๖ ๒๐	๒๓ ๕๑	๑ ๑
๒๐	นักเรียนใน ชั้นไม่ถูกกัน	ตั้งแต่อนุปรโยชลงไป ตั้งแต่ปรีชญาตรีขึ้นไป	๓ ๕	๖๓ ๗๗	๑๑ ๑๒	๒๓ ๔๔	๐ ๑
๒๑	มาโรงเรียน สาย	ตั้งแต่อนุปรโยชลงไป ตั้งแต่ปรีชญาตรีขึ้นไป	๑๗ ๑๘	๔๓ ๔๔	๓ ๙	๓๗ ๖๕	๐ ๒
๒๒	นั่งเหม่อลอย ในขณะที่เรียน	ตั้งแต่อนุปรโยชลงไป ตั้งแต่ปรีชญาตรีขึ้นไป	๖ ๓	๓๐ ๔๒	๕ ๖	๕๘ ๘๖	๑ ๒
๒๓	หย่าเพื่อน	ตั้งแต่อนุปรโยชลงไป ตั้งแต่ปรีชญาตรีขึ้นไป	๒๖ ๓๙	๕๘ ๖๖	๘ ๑๓	๘ ๒๑	๑ ๐
๒๔	กล่าวคำหยาบ	ตั้งแต่อนุปรโยชลงไป ตั้งแต่ปรีชญาตรีขึ้นไป	๙ ๑๒	๖๕ ๘๔	๕ ๙	๒๐ ๓๒	๑ ๒

ตารางที่ ๔ (ต่อ)

อันดับที่	พฤติกรรม ที่เป็นปัญหา	วิถีทางการศึกษา	วิธีแก้พฤติกรรมที่เป็นปัญหา				
			วิธีที่ ๑	วิธีที่ ๒	วิธีที่ ๓	วิธีที่ ๔	วิธีที่ ๕
			f	f	f	f	f
๒๕	ขู่สาว	ตั้งแต่อนุปริญาลงไป	๑๘	๒๘	๑๔	๓๗	๒
		ตั้งแต่ปริญาตรีขึ้นไป	๘	๔๙	๑๘	๖๔	๐
๒๖	ขี้อาย	ตั้งแต่อนุปริญาลงไป	๑	๒๐	๖	๗๓	๐
		ตั้งแต่ปริญาตรีขึ้นไป	๑	๑๔	๓	๑๑๘	๓
๒๗	วิวาทต่อสู้กัน ในห้องเรียน	ตั้งแต่อนุปริญาลงไป	๖๗	๑๓	๖	๑๔	๐
		ตั้งแต่ปริญาตรีขึ้นไป	๕๑	๑๔	๑๗	๑๗	๐
๒๘	สูบบุหรี่	ตั้งแต่อนุปริญาลงไป	๔๒	๒๒	๙	๒๗	๐
		ตั้งแต่ปริญาตรีขึ้นไป	๕๙	๒๙	๑๔	๓๖	๑
๒๙	เอาเปรียบ เพื่อน	ตั้งแต่อนุปริญาลงไป	๖	๕๙	๒๐	๑๔	๐
		ตั้งแต่ปริญาตรีขึ้นไป	๖	๖๘	๒๙	๓๕	๑
๓๐	ชอบโท่เมื่อ เพื่อนทำผิด	ตั้งแต่อนุปริญาลงไป	๙	๖๖	๑๒	๑๒	๑
		ตั้งแต่ปริญาตรีขึ้นไป	๙	๘๕	๑๓	๓๑	๑
	รวม	ตั้งแต่อนุปริญาลงไป	๖๕๘	๑๑๖๒	๓๔๑	๘๑๘	๒๑
		ตั้งแต่ปริญาตรีขึ้นไป	๗๑๖	๑๔๕๗	๔๙๓	๑๔๗๑	๓๓

$\chi^2 = ๖๓.๐๔๑๑$ **

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

จากตารางที่ ๔ สรุปได้ว่า ครูที่มีวุฒิตั้งแต่ก่อนปริญญาลงไป กับ ครูที่มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป ใช้วิธีการแก้พฤติกรรมที่เป็นปัญหาของนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๔. วิเคราะห์วิธีการแก้พหุคูณที่มีเป็นปัญหาของครูที่มีประสบการณ์ต่างเป็นครูต่างกัน
ตารางที่ ๔ ค่า χ^2 ของวิธีการแก้พหุคูณที่มีเป็นปัญหาของครูที่มีประสบการณ์ต่าง
เป็นครูต่างกัน

อันดับที่	พฤติกรรม ที่เป็นปัญหา	ประสบการณ์ต่าง เป็นครู	วิธีแก้พหุคูณที่มีเป็นปัญหา				
			วิธีที่ ๑	วิธีที่ ๒	วิธีที่ ๓	วิธีที่ ๔	วิธีที่ ๕
			f	f	f	f	f
๑	ลองดีกับครู	๑ - ๕ ปี	๔๔	๔๔	๑๖	๒๔	๑
		๖ - ๑๐ ปี	๕	๒๔	๖	๑๑	๑
		สูงกว่า ๑๐ ปีขึ้นไป	๖	๑๗	๓	๑๓	๑
๒	หนีเรียน	๑ - ๕ ปี	๔๐	๔๕	๑๓	๔๗	๑
		๖ - ๑๐ ปี	๕	๑๕	๔	๑๔	๑
		สูงกว่า ๑๐ ปีขึ้นไป	๕	๑๗	๓	๑๔	๑
๓	ไม่สนใจที่ครูสอน	๑ - ๕ ปี	๑๗	๑๐๕	๑๐	๑๔	๒
		๖ - ๑๐ ปี	๓	๓๑	๕	๑๑	๒
		สูงกว่า ๑๐ ปีขึ้นไป	๓	๒๔	๖	๕	๑
๗ ๔	ทำตัวเด่น	๑ - ๕ ปี	๕	๖๖	๔๐	๓๗	๓
		๖ - ๑๐ ปี	๔	๑๔	๕	๒๐	๖
		สูงกว่า ๑๐ ปีขึ้นไป	๔	๑๗	๗	๑๑	๖

ตารางที่ ๕ (ต่อ)

อันดับที่	พฤติกรรม ที่เป็นปัญหา	ประสบการณ์การ เป็นครู	วิธีแก้พฤติกรรมที่เป็นปัญหา				
			วิธีที่ ๑	วิธีที่ ๒	วิธีที่ ๓	วิธีที่ ๔	วิธีที่ ๕
			f	f	f	f	f
๕	ไม่ส่งการบ้าน	๑ - ๕ ปี ๖ - ๑๐ ปี สูงกว่า ๑๐ ปีขึ้นไป	๓๔ ๑๖ ๘	๒๔ ๙ ๑๑	๒๐ ๘ ๕	๓๑ ๑๗ ๑๕	๑ ๐ ๑
๖	หลับในชั้นเรียน	๑ - ๕ ปี ๖ - ๑๐ ปี สูงกว่า ๑๐ ปีขึ้นไป	๒๗ ๖ ๓	๔๑ ๑๔ ๘	๒๐ ๕ ๔	๖๒ ๒๗ ๒๔	๐ ๑ ๑
๗	รับประทานขนมใน ห้องเรียน	๑ - ๕ ปี ๖ - ๑๐ ปี สูงกว่า ๑๐ ปีขึ้นไป	๒๙ ๓ ๓	๖๗ ๒๙ ๑๗	๒๙ ๔ ๖	๒๕ ๑๓ ๑๓	๐ ๑ ๐
๘	ขาดเรียนบ่อย ๆ	๑ - ๕ ปี ๖ - ๑๐ ปี สูงกว่า ๑๐ ปีขึ้นไป	๑ ๐ ๐	๓๐ ๗ ๗	๘ ๑ ๒	๑๐๗ ๔๒ ๓๐	๔ ๐ ๐
๙	รังแกเพื่อน	๑ - ๕ ปี ๖ - ๑๐ ปี สูงกว่า ๑๐ ปีขึ้นไป	๘๔ ๒๕ ๑๔	๓๒ ๑๓ ๗	๑๙ ๒ ๕	๑๕ ๑๐ ๑๓	๐ ๐ ๐

ตารางที่ ๕ (ต่อ)

อันดับที่	พฤติกรรม ที่เป็นปัญหา	ประสบการณ์การ เป็นครู	วิธีแก้พฤติกรรมที่เป็นปัญหา				
			วิธีที่๑	วิธีที่๒	วิธีที่๓	วิธีที่๔	วิธีที่๕
			f	f	f	f	f
๑๐	ลอกการบ้าน	๑ - ๕ ปี	๒๑	๖๑	๑๒	๕๖	๐
		๖ - ๑๐ ปี	๖	๑๔	๔	๒๖	๐
		สูงกว่า ๑๐ ปีขึ้นไป	๔	๑๒	๐	๒๓	๐
๑๑	แย่งกันตอบ	๑ - ๕ ปี	๕	๘๓	๑๓	๔๔	๕
		๖ - ๑๐ ปี	๑	๓๓	๒	๑๔	๐
		สูงกว่า ๑๐ ปีขึ้นไป	๐	๒๑	๖	๑๒	๐
๑๒	คุยกันขณะที่ครูสอน	๑ - ๕ ปี	๑๘	๔๐	๒๕	๑๓	๔
		๖ - ๑๐ ปี	๑	๓๗	๕	๗	๑
		สูงกว่า ๑๐ ปีขึ้นไป	๐	๒๘	๔	๗	๐
๑๓	ทำผิดระเบียบ การสอบ	๑ - ๕ ปี	๑๗	๕๒	๕๖	๒๔	๑
		๖ - ๑๐ ปี	๖	๒๓	๑๒	๕	๑
		สูงกว่า ๑๐ ปีขึ้นไป	๔	๑๕	๑๐	๙	๑
๑๔	ลักขโมย	๑ - ๕ ปี	๔๔	๔๕	๑๘	๔๐	๓
		๖ - ๑๐ ปี	๙	๑๗	๓	๒๑	๐
		สูงกว่า ๑๐ ปีขึ้นไป	๘	๑๑	๕	๑๔	๐

ตารางที่ ๕ (ต่อ)

อันดับที่	พฤติกรรม ที่เป็นปัญหา	ประสบการณ์การ เป็นครู	วิธีแก้พฤติกรรมที่เป็นปัญหา				
			วิธีที่ ๑	วิธีที่ ๒	วิธีที่ ๓	วิธีที่ ๔	วิธีที่ ๕
			f	f	f	f	f
๑๕	เล่นการพนัน	๑ - ๕ ปี	๘๔	๒๐	๑๖	๓๐	๐
		๖ - ๑๐ ปี	๒๖	๕	๗	๑๒	๐
		สูงกว่า ๑๐ ปีขึ้นไป	๑๘	๑๐	๓	๗	๑
๑๖	ติดยาเสพติด	๑ - ๕ ปี	๒	๒๑	๑๓	๑๑๑	๓
		๖ - ๑๐ ปี	๑	๗	๐	๔๐	๒
		สูงกว่า ๑๐ ปีขึ้นไป	๐	๒	๒	๓๒	๓
๑๗	ฝ่าฝืนระเบียบ การแต่งกาย ของโรงเรียน	๑ - ๕ ปี	๒๗	๕๑	๒๔	๔๗	๐
		๖ - ๑๐ ปี	๑๓	๑๘	๔	๑๕	๐
		สูงกว่า ๑๐ ปีขึ้นไป	๘	๑๔	๒	๑๕	๐
๑๘	ทำลายทรัพย์สิน สมบัติของ โรงเรียน	๑ - ๕ ปี	๗๑	๔๐	๑๘	๒๐	๐
		๖ - ๑๐ ปี	๒๔	๑๕	๔	๗	๐
		สูงกว่า ๑๐ ปีขึ้นไป	๒๐	๖	๓	๑๐	๑
๑๙	พูดโกหก	๑ - ๕ ปี	๔๒	๔๐	๒๖	๔๑	๑
		๖ - ๑๐ ปี	๑๘	๑๓	๕	๑๓	๑
		สูงกว่า ๑๐ ปีขึ้นไป	๕	๑๓	๔	๑๘	๐

ตารางที่ ๕ (ต่อ)

อันดับที่	พฤติกรรม ที่เป็นปัญหา	ประสบการณ์การ เป็นครู	วิธีแก้พฤติกรรมที่เป็นปัญหา				
			วิธีที่ ๑	วิธีที่ ๒	วิธีที่ ๓	วิธีที่ ๔	วิธีที่ ๕
			f	f	f	f	f
๒๐	นักเรียนในชั้น ไม่ถูกกัน	๑ - ๕ ปี ๖ - ๑๐ ปี สูงกว่า ๑๐ ปีขึ้นไป	๘ ๐ ๐	๘๗ ๒๙ ๒๓	๑๘ ๗ ๐	๓๗ ๑๓ ๑๖	๐ ๑ ๐
๒๑	มาโรงเรียน สาย	๑ - ๕ ปี ๖ - ๑๐ ปี สูงกว่า ๑๐ ปีขึ้นไป	๒๖ ๕ ๓	๕๘ ๑๓ ๑๗	๗ ๕ ๑	๕๘ ๒๗ ๑๘	๑ ๑ ๐
๒๒	นั่งเหม่อลอย ในขณะ เรียน	๑ - ๕ ปี ๖ - ๑๐ ปี สูงกว่า ๑๐ ปีขึ้นไป	๗ ๑ ๑	๕๐ ๑๓ ๗	๘ ๑ ๑	๘๓ ๓๕ ๓๐	๒ ๑ ๐
๒๓	แหย่เพื่อน	๑ - ๕ ปี ๖ - ๑๐ ปี สูงกว่า ๑๐ ปีขึ้นไป	๕๘ ๑๕ ๓	๗๘ ๒๒ ๒๓	๑๕ ๕ ๒	๑๐ ๘ ๑๐	๐ ๐ ๑
๒๔	กล่าวคำหยาบ	๑ - ๕ ปี ๖ - ๑๐ ปี สูงกว่า ๑๐ ปีขึ้นไป	๑๕ ๕ ๓	๑๐๕ ๒๙ ๑๘	๑๑ ๒ ๑	๑๙ ๑๕ ๑๖	๑ ๑ ๑

ตารางที่. ๕ (ต่อ)

อันดับที่	พฤติกรรม ที่เป็นปัญหา	ผลกระทบการ เป็นครู	วิธีแก้พฤติกรรมที่เป็นปัญหา				
			วิธีที่ ๑	วิธีที่ ๒	วิธีที่ ๓	วิธีที่ ๔	วิธีที่ ๕
			f	f	f	f	f
๒๕	ขู่สา	๑ - ๕ ปี	๑๔	๔๔	๒๕	๖๐	๒
		๖ - ๑๐ ปี	๔	๑๖	๗	๒๓	๐
		สูงกว่า ๑๐ ปีขึ้นไป	๑	๑๓	๒	๒๓	๐
๒๖	ขี้อาย	๑ - ๕ ปี	๐	๒๐	๗	๑๒๑	๒
		๖ - ๑๐ ปี	๒	๔	๑	๔๑	๑
		สูงกว่า ๑๐ ปีขึ้นไป	๑	๘	๑	๒๔	๑
๒๗	วิวาทต่อผู้กัน ในห้องเรียน	๑ - ๕ ปี	๑๐๗	๑๔	๑๔	๑๔	๐
		๖ - ๑๐ ปี	๓๐	๔	๘	๘	๐
		สูงกว่า ๑๐ ปีขึ้นไป	๑๔	๘	๒	๑๐	๑
๒๘	สูบบุหรี่	๑ - ๕ ปี	๗๑	๓๓	๑๔	๓๒	๐
		๖ - ๑๐ ปี	๒๒	๔	๕	๑๓	๑
		สูงกว่า ๑๐ ปีขึ้นไป	๑๒	๖	๒	๑๔	๐
๒๙	เอาเปรียบเพื่อน	๑ - ๕ ปี	๖	๘๔	๓๓	๒๖	๑
		๖ - ๑๐ ปี	๔	๒๗	๖	๑๓	๐
		สูงกว่า ๑๐ ปีขึ้นไป	๑	๑๕	๑๑	๑๒	๐

ตารางที่ ๕ (ต่อ)

อันดับที่	พฤติกรรม ที่เป็นปัญหา	ประสบการณ์ การเป็นครู	วิธีแก้พฤติกรรมที่เป็นปัญหา				
			วิธีที่๑	วิธีที่๒	วิธีที่๓	วิธีที่๔	วิธีที่๕
			f	f	f	f	f
๓๐	ชอบโท่เมื่อ เพื่อนทำผิด	๑ - ๕ ปี	๑๖	๔๓	๑๘	๒๑	๒
		๖ - ๑๐ ปี	๒	๓๓	๓	๑๒	๐
		สูงกว่า ๑๐ ปีขึ้นไป	๑	๒๔	๓	๑๑	๐
รวม		๑ - ๕ ปี	๔๗๘	๑๖๔๕	๕๖๗	๑๒๗๓	๓๗
		๖ - ๑๐ ปี	๒๖๙	๕๕๖	๑๓๕	๕๓๙	๑๑
		สูงกว่า ๑๐ ปีขึ้นไป	๑๕๖	๔๑๙	๑๐๖	๔๘๐	๙

$$X^2 = ๑๑๑.๘๐๙^{**}$$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

จากตารางที่ ๕ สรุปได้ว่า ครูที่มีประสบการณ์ของการเป็นครู ๑ - ๕ ปี ๖ - ๑๐ ปี และสูงกว่า ๑๐ ปีขึ้นไป ใช้วิธีการแก้พฤติกรรมที่เป็นปัญหาของนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถสรุปได้ดังนี้ คือ

๑. วิเคราะห์วิธีการที่ครูใช้ในการแก้พฤติกรรมที่เป็นปัญหาในแต่ละวิธี พบว่า ครูในกลุ่มตัวอย่าง เลือกใช้วิธีการแก้ปัญหาตามลำดับมากน้อยดังนี้ คือ ๑. วิธีการทำโทษทางวาจา ร้อยละ ๓๗.๒๔ ๒. วิธีการไม่ทำโทษ ร้อยละ ๓๑.๕๔ ๓. วิธีการทำโทษทางกาย ร้อยละ ๑๙.๕๔ ๔. วิธีการทำโทษทางสังคม ร้อยละ ๑๐.๘๔ ๕. ไม่แก้ปัญหา ร้อยละ .๗๔

๒. วิเคราะห์วิธีการแก้พฤติกรรมที่เป็นปัญหาของครูที่มีเพศต่างกัน สรุปได้ว่า ครูเพศชาย และครูเพศหญิงใช้วิธีการแก้พฤติกรรมที่เป็นปัญหาของนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

๓. วิเคราะห์วิธีการแก้พฤติกรรมที่เป็นปัญหาของครูที่มีวุฒิต่างกัน สรุปได้ว่า ครูที่มีวุฒิตั้งแต่อ่อนปริญญาลงไป และตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป ใช้วิธีการแก้พฤติกรรมที่เป็นปัญหาของนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

๔. วิเคราะห์วิธีการแก้พฤติกรรมที่เป็นปัญหาของครูที่มีประสบการณ์ของการเป็นครูต่างกัน สรุปได้ว่า ครูที่มีประสบการณ์ของการเป็นครู ๑ - ๕ ปี ๖ - ๑๐ ปี และสูงกว่า ๑๐ ปีขึ้นไป ใช้วิธีการแก้พฤติกรรมที่เป็นปัญหาของนักเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย